

нависнали разни метли, клонки отъ джбъ и орѣхъ. День-два и едри буби плъзнаха по натрупанитѣ, като арки, клончета.

Голѣма бѣше радостъта на всѣчки ни. Но като че ли, не за много бѣше тази ни радостъ. Наистина, много отъ покачилитѣ се по клончетата буби бѣха се завили въ хубави бѣли пашкулчета, но това не направиха всички буби, както ние очаквахме.

Мама се безпокоеше и казваше, че нѣкаква болестъ се е появила.—Действително имаше много зажълтяли и съ задебелени крака буби, които така и умираха. Макаръ и да откъснахме доста пашкули, но не получихме очаквания резултатъ.

Сега, като си спомнямъ тази преживялица отъ моя животъ, не мога да не си дамъ отговоръ за този недобъръ резултатъ отъ първия ни опитъ за отгледване на буби. — Но защо страдаха тогава бубитѣ? Причинитѣ сж много.

Често пжти бубитѣ си носятъ заразата още отъ яйчицето, отъ което се излупватъ и затова бавно, но сигурно загиватъ. Да се отгледватъ буби не е проста работа, както се мисли отъ нѣкои, макаръ и да е лесно за изпълнение. За това се изисква човѣкъ да е просвѣтенъ и постояненъ. Бубитѣ искатъ добри и хигиенични помещения, нѣщо на което малцина обръщатъ внимание. Стаята (бубарницата), кждето ще се отгледватъ буби, трѣбва да бжде, по възможность, съ източно или западно изложение, защото южнитѣ стаи сж по-топли. Общо помещението да бжде сухо, провѣтриво, съ прозорци и съ специални вентилатори. А голѣмината на стаитѣ да е споредъ количеството на бубеното семе. Така напримѣръ за 30 гр. бубено семе (1 унция) намѣрено е, че е необходимо помещение отъ 100 кубически метра. Отъ това може да си направиме смѣтка за колкото си искаме грама бубено семе (напр. за 10 гр. буб. семе е потрѣбна стая съ дължина 4. м., ширина 3 м. и височина 2.5 — 3 метра).

Но най-важното е да може да се подържа една постоянна температура (топлина). Бубата е студено-